

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0019 van 16 januari 2013
in de zaak 1112/0709/A/4/0628

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Frank JUDO en Thomas EYSKENS
kantoor houdende te 1000 Brussel, Keizerslaan 3
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marc VAN BEVER
kantoor houdende te 1850 Grimbergen, P. Woutersstraat 32 bus 7
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 31 mei 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant van 11 april 2011 waarbij aan het Agentschap Wegen en Verkeer een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor riolerings- en bestratingswerken en de aanleg van een bufferbekken.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED]. De kadastrumnummers zijn aangegeven op de bestreden beslissing.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 17 oktober 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas EYSKENS die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Ingrid DURNEZ die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 25 oktober 2011 (datum van de verklaring van volledigheid) dient het Agentschap voor Wegen en Verkeer (hierna de aanvrager) bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“riolerings- en bestratingswerken in de [REDACTED] en [REDACTED] en de aanleg van een bufferbekken aan [REDACTED]”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, gelegen in een gebied voor bestaande hoofdverkeersweg, parkgebied, bufferzone, woongebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn eveneens deels gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Vlaams Strategisch gebied rond Brussel’, goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2011, meer bepaald in een zone “Agrarisch Gebied”, met “natuurverwevingsgebied” in overdruk.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 7 november 2011 tot en met 6 december 2011, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling brengt op 25 november 2011 een gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 25 oktober 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Departement Landbouw en Visserij brengt op 14 november 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Monumenten en Landschappen brengt op 20 februari 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wezembeek-Oppeem verleent op 20 december 2011 een gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zaventem verleent op 13 februari 2012 een gunstig advies.

De verwerende partij beslist op 11 april 2012 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder bepaalde voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing onder meer als volgt:

“ ...

- *Functionele inpasbaarheid: het project streeft naar een maximale verhoging van de bereikbaarheid van de hele doortocht Sterrebeek door te opteren voor een kwalitatief ontwerp waarbij alle weggebruikers maximale veilige ruimte ter beschikking krijgen; het project beperkt zich daarbij grotendeels tot de bestaande verharde wegzate; het project voorziet een systeem van gescheiden riolering volgens de geldende regelgeving inzake waterbeheer;*
- *mobilitétsimpact: het doel van de herinrichting is juist om de mobiliteitsaspecten grondig aan te pakken en te komen tot een gedegen inrichting waarbij de categorisering van de weg als secundaire weg type III wordt gerealiseerd zoals beoogd door de structuurplanning. Door de herinrichting zal de bereikbaarheid volledig behouden blijven, en zal de verkeersveiligheid, bereikbaarheid, verkeersleefbaarheid voor alle weggebruikers verbeteren.*
- *de schaal van voorliggend project is daarbij volledig aangepast aan de beschikbare openbare ruimte en is op maat daarvan ontworpen in het kader van de beleidsdoelstellingen van de Vlaamse overheid.*
- *ruimtegebruik is optimaal te noemen omdat binnen de bestaande wegverharding gekomen wordt tot de herschikking van de beschikbare ruimtes binnen het openbaar domein. Een wachtbekken wordt aangelegd in het agrarische gebied met doel om de stockering van overtollig hemelwater te voorzien afkomstig van het hoger gelegen openruimte-gebied met bijkomend effect dat het rioleringssysteem van de lagergelegen kern van Sterrebeek gevrijwaard blijft van wateroverlast;*
- *visueel-vormelijke elementen: het ontwerp past zich in in zijn omgeving en gaat uit van de beschikbare openbare ruimte.*
- *cultuurhistorische aspecten: rekening zal gehouden worden met het advies van Onroerend Erfgoed van Ruimte en Erfgoed Vlaanderen;*
- *het bodemreliëf wordt niet (noemenswaardig) gewijzigd;*
- *hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen: het project heeft tot doel om de verkeersveiligheid, verkeersleefbaarheid en de kwaliteit van de openbare ruimte te maximaliseren binnen de krijtlijnen van het Vlaamse Beleid daaromtrent en gaat daarbij uit van de beleidsmatige categorisering van de weg en de bepalingen van scheiding van afvoerwater.*

...”

De voorwaarden luiden als volgt:

“ ...

- *tijdens de werken dient de bouwheer voorzieningen te treffen om de bereikbaarheid van alle handelszaken maximaal mogelijk te houden door het plaatselijke (en dus ook bestemmings-) verkeer zo veel als technisch mogelijk is toe te laten haar bestemming (zijnde de handelszaken) te bereiken en deze bereikbaarheid nauwlettend te bewaken.*
- *ter compensatie van te kappen bomen en houtkant wordt voorzien in een heraanplant rond het bekken (achterkant en zijkant) met inheemse soorten (wilg, inlandse eik, gewone es, zwarte els). De bomenrijen (plantafstand 2 m, plantmaat 80/100) zijn aangeduid op de plannen en dienen samen met de lage begroeiing aangeplant te worden binnen het jaar na het realiseren van het bekken. Afstervende of kwijnende boompjes moeten vervangen worden door nieuwe exemplaren. De wilgenrij tussen het fietspad en de beek zullen geen schade ondervinden van de werken.*

- Maximaal rekening houden met volgende voorstellen van de erfgoedbeheerder binnen de stedenbouwkundige en planologische klijtlijnen van voorliggend project:

- o Aangezien er van op de [REDACTED] niet de mogelijkheid is het kasteeldomein [REDACTED] te betreden is een voetpad aan beide zijden van de steenweg op die plaats overbodig. Ruimte en Erfgoed Vlaams-Brabant, team Onroerend Erfgoed, stelt daarom voor om tussen de [REDACTED] en de [REDACTED] het voetpad te schrappen aan die kant van de [REDACTED] die grenst aan het domein [REDACTED]. Het fietspad kan dan dichtert tegen de kasteelmuur komen te liggen en kan afgeschermd worden van het autoverkeer door middel van een groenstrook (zoals gepland ter hoogte van de huisnummers 2 tot 20) hetgeen de veiligheid van de fietsers opmerkelijk zou verhogen. Bovendien zou een groenaanplanting de schreeuwerige kleur van het fietspad doorbreken waardoor het zicht op het kasteel en de kasteelmuur minder verstoord zou zijn.
 - o Op dit moment is men bezig met de restauratie van het kasteel [REDACTED] en nadien worden kasteel en domein herbestemd. Er dient echter nog een oplossing gezocht te worden voor het parkeerprobleem dat door deze nieuwe bestemming zal ontstaan. In dat opzicht is de invulling van de hoek tussen de [REDACTED], de [REDACTED] en de Jagersstraat zoals ze op dit moment op de plannen voorzien is, een gemiste kans. Deze zone is gelegen tegenover de toegangspoort van het kasteeldomein en er is reeds een oversteekplaats voor voetgangers voorzien. De aanleg van parkeerplaatsen is hier te verkiezen boven het voorstel op de plannen.
- Inzake verkaveling 291FL107 dient de bouwheer de toegang tot de woning van de bezwaarindiener steeds te garanderen; voor de ontsluiting van de betrokken garage dient te worden overlegd met de betrokken eigenaar om een optimale oplossing te vinden voor een ontsluiting via de [REDACTED] of de [REDACTED].

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij zet in de antwoordnota uiteen wat volgt:

“...

Verweerder bespeurt nergens enige uiteenzetting van het belang in hoofde van de verzoekende partij.

In het feitenrelaas verwijst de verzoekende partij naar een bezwaarschrift dat zij samen met de vennootschap [REDACTED] (Comm.V.) heeft ingediend in het kader van het openbaar onderzoek. De verzoekende partij ‘streeft enkel het behoud van de bestaande toestand na’.

Het bezwaarschrift wordt summier weergegeven en de verzoekende partij stelt dat de werken een ‘belangrijke negatieve invloed zullen hebben op de uitbating van winkels en bedrijven die langs het tracé van de heraan te leggen weg liggen’.

Dit geeft geen enkele duiding over het persoonlijk belang van de verzoekende partij. Nergens staat er op enigerlei wijze een omschrijving van de mogelijke hinder en nadelen die de verzoekende partij persoonlijk zou kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

Uit het verzoekschrift blijkt enkel en alleen dat de verzoekende partij langsheen de [REDACTED] 'woont' of minstens dienst domicilieadres heeft. Doch, doordat enige uiteenzetting ontbreekt, wijst verweerder op de vaste rechtspraak van Uw Raad dat de louter beschikking over zakelijke of persoonlijke met betrekking op een perceel gelegen in de directe nabijheid van de percelen waarop de vergunde werken zijn gesitueerd, niet het vereiste belang verschaft in hoofde van de verzoekende partij:

...

Tot slot merkt verweerder op dat verzoeker spreekt over 'zijn' vennootschap [REDACTED]. Na opzoeking in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad, blijkt dat deze vennootschap dienst maatschappelijke zetel op hetzelfde adres heeft als deze van verzoeker, en dat verzoeker het mandaat van niet-statutaire zaakvoerder bekleedt.

Verweerder maakt hier de bemerking dat deze commanditaire vennootschap niet inzake is zodat enige ingeroepen hinder, verweerder verwijst naar de passage uit het bezwaarschrift ('belangrijke negatieve invloed (...) op de uitbating van winkels en bedrijven'), in hoofde van deze vennootschap het belang van verzoeker niet kan voeden, noch kan schragen.

Het verzoekschrift moet dan ook als onontvankelijk worden beschouwd, doordat er niet is voldaan aan art. 4.8.16§1, eerste lid, 3° VCRO.

..."

De verzoekende partij repliceert in haar wederantwoordnota onder meer:

"...

Verder beoordeelt de Raad het concreet karakter van de waarschijnlijke hinder of het waarschijnlijk nadeel - terecht – met de nodige soepelheid.

...

Uit de analyse van de rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen blijkt inderdaad dat de toets inzake het belang eerder marginaal is :

...

Zo heeft de Raad het belang trouwens wél aanvaard in hoofde van verzoekers die minstens op 367 meter van de bestreden windmolens wonen, en ook in hoofde van de verzoeker die op 841 meter van de bestreden windmolens woont. Dit voorbeeld vormt dus allerminst het bewijs van een bijzonder strikte interpretatie van het belang door de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

...

Het belang bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen mag in het kader van een objectief beroep niet gesubjectieerd (net zomin dit kan voor de Raad van State rechtsprekend in zijn objectief contentieux). Dit mag nog minder door, in de plaats van verzoekende partij, te oordelen of zij een voldoende ernstig nadeel lijdt, waaraan door de vernietiging van de bestreden akte een einde wordt gesteld. In beginsel is het belang bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen immers een "objectief belang". Bij het bestrijden van een stedenbouwkundige vergunning, volstaat het wonen of eigenaar zijn in de onmiddellijke omgeving als zo'n "objectief belang".

In de rechtsleer beschrijft men het belangenvereiste voor de Raad van State als volgt: “Anderzijds beoogde de wetgever een zo soepel mogelijke interpretatie van het begrip “belang”. De toegang tot de rechter moet zo ruim mogelijk zijn, teneinde een effectieve rechtsbescherming te garanderen”. Enkel de actio popularis heeft de wetgever willen uitsluiten .

Dit geldt des te meer nu LUST over het belangenvereiste van een derde voor de Raad van Vergunningsbetwistingen stelt : “Het criterium dat hier wordt gehanteerd om uit te maken of de verzoeker persoonlijk belang heeft, lijkt evenwel ruimer dan de criteria die de Raad van State aanwendt in het raam van het onderzoek naar het belang van een derde bij de vernietiging van een vergunningsbeslissing”.

Anders dan verwerende partij laat uitschijnen, bestaat er, minstens op het tijdstip van de indiening van het verzoekschrift tot vernietiging, geen rechtsgrond die een verzoekende partij verplicht om in het verzoekschrift zelf de aspecten van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen toe te lichten.

...

Verzoekende partij heeft drie bezwaren ingediend tijdens drie openbare onderzoeken betreffende de drie pogingen om de heraanleg en herinrichting van de [REDACTED] te vergunnen.

Enkel om deze reden blijkt dat verzoekende partij niet enkel een kennelijke interesse heeft voor de bedoelde werken, maar de zaak bovendien op de voet volgt. Terecht heeft het schepencollege van ZAVENTEM naar aanleiding van de beoordeling van deze bezwaren niet voorgehouden dat verzoekende partij om de een of andere reden geen belang zou hebben bij de indiening van een bezwaar. Hetzelfde geldt voor de Gewestelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar.

In de bestreden beslissing worden de bezwaren van verzoekende partij uitdrukkelijk besproken en onderzocht. Enkel om deze reden heeft verzoekende partij minstens een “procedureel belang” bij haar verzoekschrift .

Wat méér is, de vergunningaanvrager heeft zijn tweede aanvraag ingetrokken “als gevolg van een klacht”, waarmee enkel het bezwaar van verzoekende partij kan worden bedoeld. Dit valt moeilijk te rijmen met de strekking van de exceptie, nl. dat deze klacht geformuleerd wordt door een persoon die de te nemen eindbeslissing niet op een ontvankelijke wijze zou kunnen aanvechten.

...

Verzoekende partij woont, zoals verwerende partij terecht bevestigt in haar antwoordnota, aan de [REDACTED].

Zij is er tevens professioneel actief. Zoals verwerende partij zelf aangeeft, doet verzoekende partij dit als zaakvoerder van de b.v.b.a. [REDACTED], met maatschappelijke zetel op de woonplaats van verzoekende partij. Volgens het maatschappelijk doel vermag [REDACTED] ook voedingswaren commercialiseren, in de meest brede zin van het woord. Concreet doet verzoekende partij dit onder de commerciële naam “[REDACTED]”, dat cateringdiensten van een hoog niveau verstrekt vanuit de uitvalsbasis aan de [REDACTED].

Verzoekende partij leeft en werkt dus aan de [REDACTED] (boven het bankfiliaal van ING, aangewezen door de pijl); de herinrichtingswerken vinden pal voor haar deur plaats en betreffen, zoals blijkt uit de onderstaande beelden, haar onmiddellijke leef- en werkomgeving.

...

Het is niet ernstig dat wordt beweerd dat verzoekende partij niet persoonlijk kan worden gehinderd of benadeeld, op een rechtstreekse of onrechtstreekse wijze, door de bestreden vergunning, in haar persoonlijke leefomgeving noch in haar professionele werkomgeving.

Tijdens de werken zal verzoekende partij grote hinder ondergaan, te weten geluids- en stofhinder. Dit is zowel voor haar leef- als haar werkomgeving erg hinderlijk. Daarbij komt nog het probleem van de onbereikbaarheid, minstens erg bemoeilijkte bereikbaarheid, van haar eigendom tijdens de werken.

Er worden parkeerplaatsen geschrapt, zodat er een verhoogde parkeerdruk zal zijn. Ook dit heeft evidente hinderlijke gevolgen voor de leef- en werkomgeving van verzoekende partij, nl. deze van een verminderde bereikbaarheid voor personenwagenverkeer.

Verzoekende partij betwist overigens dat de herinrichting een gunstige bijdrage aan de mobiliteitsproblematiek zal leveren. De vergunde herinrichting staat ten dienste van het fiets- en busverkeer en zal de vlotte doorstroming van het autoverkeer niet verbeteren, integendeel. Hierdoor verlaagt de goede bereikbaarheid van de kernzone aan de [REDACTED] voor autoverkeer gevoelig. Dit hindert verzoekende partij in de ontplooiing van haar professionele en private leefomgeving.

Daarbij komt nog wat volgt. Het enkele feit reeds dat een vergunning is vereist, houdt in dat deze werken geheel niet neutraal zijn noch zonder enige ruimtelijke impact zijn. Dit geldt des te meer nu de vergunning niet op een wettige wijze kon worden goedgekeurd, dan nadat voorafgaand een wettige milieueffectenprocedure wordt georganiseerd (zie het tweede middel).

Tenslotte nog dit. Waar verwerende partij, met verwijzing naar bepaalde rechtspraak van de Raad voor Vergunningenbetwistingen, stelt dat het niet volstaat eigenaar te zijn van een pand dat grenst aan het terrein waarop de bestreden vergunning betrekking heeft, om op een ontvankelijke wijze een verzoekschrift in te dienen, wenst verzoekende partij op te merken dat deze stelling op gespannen voet staat met de rechtspraak van de Raad van State (en trouwens ook met het eigendomsrecht van verzoekende partij, waarvan de bescherming minstens de vrije toegang tot de rechter mogelijk moet maken).

Er zijn immers talloze arresten van de Raad van State, zowel van de Nederlandse als van de Franstalige Kamers, die het loutere (mede-)eigendomsrecht aanvaarden als voldoende en enige vereiste om vast te stellen dat de betrokken (mede-)eigenaar – nog terzijde gelaten of hij zijn eigendom daadwerkelijk betreft – het rechtens vereiste belang heeft om de stedenbouwkundige vergunning betreffende een perceel in de onmiddellijke omgeving op een ontvankelijke wijze aan te vechten.

Het is daarbij van géén tel dat de vergunde werken en handelingen door de verzoekende partij wel of niet waarneembaar zouden zijn.

...

Opmerkelijk in de zaak [REDACTED] is dat de Raad van State niet enkel vaststelt dat het onmiddellijke nabuurschap op zich (“alleen”) volstaat om het rechtens vereiste belang in hoofde van verzoeker te aanvaarden. Daarbij overweegt de Raad van State dat een “ondergrondse tank en kelderruimte” ook tot het voorwerp van de bestreden vergunning behoren en het rechtens vereiste belang als het ware ten overvloede bevestigen. Aldus zijn ondergrondse werken en dus onzichtbare werken, a fortiori werken die geen

zichtschaade veroorzaken, blijkbaar wél in aanmerking te nemen als relevant gegeven om het rechtens vereiste belang in hoofde van de verzoeker vast te stellen.

Dit moet dus ook gelden voor verzoekende partij die wel mede-eigenaar is, maar er niet woont en de bouwwerken dus niet als bewoonster kan waarnemen.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij verwijst naar rechtspraak van de Raad van State met betrekking tot het *“rechtens vereiste belang (...) om de stedenbouwkundige vergunning betreffende een perceel in de onmiddellijke omgeving op een ontvankelijke wijze aan te vechten”*.

De toegang tot de Raad voor Vergunningsbetwistingen is door de decreetgever op een verschillende wijze geregeld dan de toegang tot de Raad van State.

Artikel 19 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, bepaalt dat een beroep voor de afdeling bestuursrechtspraak kan worden gebracht *“door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang”*.

Artikel 4.8.16, § 1 VCRO, zoals gewijzigd bij decreet van 18 november 2011, luidt daarentegen als volgt:

“De beroepen bij de Raad kunnen door volgende belanghebbenden worden ingesteld :

1° de aanvrager van de vergunning of van het as-buittest, respectievelijk de persoon die beschikt over zakelijke of persoonlijke rechten ten aanzien van een constructie die het voorwerp uitmaakt van een registratiebeslissing, of die deze constructie feitelijk gebruikt;

2° de bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen;

3° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing;

4° procesbekwame verenigingen die optreden namens een groep wiens collectieve belangen door de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing zijn bedreigd of geschaad, voor zover zij beschikken over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten;

5° de leidend ambtenaar van het departement of bij afwezigheid diens gemachtigde, voor vergunningen die afgegeven zijn binnen de reguliere procedure, behalve in de gevallen, vermeld in artikel 4.7.19, § 1, derde lid;

6° de leidend ambtenaar of bij afwezigheid diens gemachtigde van het departement of agentschap, waartoe de adviserende instantie behoort, aangewezen krachtens artikel 4.7.16, § 1, eerste lid, respectievelijk artikel 4.7.26, § 4, 2°, op voorwaarde dat die instantie tijdig advies heeft verstrekt of ten onrechte niet om advies werd verzocht.

De belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden”.

Belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3° VCRO is enkel de “natuurlijke of rechtspersoon” die ingevolge de bestreden beslissing rechtstreeks dan wel onrechtstreeks “hinder of nadelen” kan ondervinden.

Anders dan de verzoekende partij lijkt voor te houden, dient bij het onderzoek van de ontvankelijkheid op grond van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3° VCRO derhalve niet beoordeeld te worden of een verzoekende partij woont en/of werkt “in de omgeving”, maar dient beoordeeld te worden of een verzoekende partij “hinder of nadelen” kan ondervinden door de bestreden beslissing.

2.

Het verzoekschrift bevat geen afzonderlijke titel met een uiteenzetting van aangevoerde “hinder en nadelen”.

In het verzoekschrift geeft de verzoekende partij wel aan (1) dat zij *“samen en via zijn vennootschap [REDACTED] b.v.b.a. – tijdens het openbaar onderzoek een bezwaarschrift”* heeft ingediend (2) dat zij zich verzet *“tegen de heraanleg en herinrichting van de [REDACTED] en (...) het behoud van de bestaande toestand na(streeft)”* (3) dat *“er op een kennelijk onvoldoende wijze rekening gehouden wordt met het feit dat de werken een belangrijke negatieve invloed zullen hebben op de uitbating van winkels en bedrijven die langs het tracé van de heraanleg te leggen weg liggen”* (4) dat de herinrichting een *“...bepaalde hinder voor de handelaars zal genereren...”* en (5) dat de *“duurtijd van de onbereikbaarheid van de handelszone voor doorgaand verkeer enerzijds en de duurtijd van de beperkte bereikbaarheid van de handelszone voor plaatselijk verkeer anderzijds had dus in de aanvraag zelf moeten worden verduidelijkt”*.

Uit deze argumentatie valt weliswaar af te leiden dat zowel de verzoekende partij als de bvba [REDACTED] gekant zijn tegen de heraanleg en herinrichting van de [REDACTED] en dat de verzoekende partij van mening is dat handelaars tijdens de werken hinder in hun uitbating zullen ondervinden, maar er blijkt niet uit welke de hinder en nadelen zijn die de verzoekende partij persoonlijk vreest te zullen ondervinden door de bestreden beslissing.

Het blijkt niet dat verzoekende partij handelaar is of een handelsuitbating heeft ter hoogte van de *“heraanleg en herinrichting van de [REDACTED]”*.

Anderzijds kan uit het enkele feit dat een verzoekende partij een bezwaarschrift heeft ingediend tijdens het openbaar onderzoek niet worden afgeleid dat de verzoekende partij rechtstreeks, dan wel onrechtstreeks “hinder en nadelen” kan ondervinden door de bestreden beslissing. In het bezwaarschrift wordt dit overigens evenmin aangegeven.

3.

In de wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat zij tijdens de werken geluids- en stofhinder zal moeten ondergaan en dat er een problemen zullen rijzen om haar eigendom te bereiken, dat er in het vergund project parkeerplaatsen worden geschrapt, zodat er een verhoogde parkeerdruk zal zijn en dat ook dit evidente hinderlijke gevolgen heeft voor de leef- en werkomgeving van verzoekende partij, dat het project de goede bereikbaarheid van de kernzone aan de [REDACTED] voor autoverkeer gevoelig doet verlagen en dat dit de verzoekende partij hindert in de ontplooiing van haar professionele en private leefomgeving.

Deze nieuwe argumentatie kan niet verhelpen aan het gebrek aan enige uiteenzetting inzake hinder en nadelen in het verzoekschrift.

4.

De exceptie met betrekking tot het belang van de verzoekende partij is gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 16 januari 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Ingrid VAN AKEN

Nathalie DE CLERCQ